

MAGDALENA DŁUGOSZ

POLSKIE RADIO

Polish Music Information Centre

Polskie Centrum Informacji Muzycznej

- 1 **Zakopane Liryki** (1999-2000) 12'08"
na klarnet elektronicznie modyfikowany i komputerową warstwę dźwiękową
Materiał dźwiękowy warstwy elektroakustycznej: **Wojciech Komsta – klarnet.**
Utwór dedykowany Annie Maciejasz-Kamińskiej.

Utwór skomponowany w Studio Muzyki Elektroakustycznej Akademii Muzycznej w Krakowie.

Nagranie studyjne: Studio Muzyki Elektroakustycznej Akademii Muzycznej w Krakowie, 2000; **Wojciech Komsta – klarnet**, Magdalena Długosz – kompilacja warstwy instrumentalnej i elektroakustycznej.
- 2 **Océan Cité** (2007) 10'05"
oktofoniczna kompozycja elektroakustyczna do francuskiego projektu baletowego P. Deloche'a
Materiał dźwiękowy: **Renata Guzik – flet.**
Utwór zamówiony przez Pierre'a Deloche'a.

Utwór skomponowany w Studio Muzyki Elektroakustycznej Akademii Muzycznej w Krakowie; **Ewa Guziółek-Tubelewicz – wersja stereofoniczna.**
- 3 **Poza Ciszę** (2007-2008) 22'24"
oktofoniczna kompozycja elektroakustyczna
Materiał dźwiękowy: **Renata Guzik – flet.**
Utwór zamówiony przez Institut International de Musique Electroacoustique de Bourges (IMEB).

Utwór skomponowany w IMEB, Bourges; **Ewa Guziółek-Tubelewicz – wersja stereofoniczna.**

- 4 ***Ombraggio*** (2002-2003, 2013) 16'24"
na skrzypce i warstwę elektroakustyczną
Materiał dźwiękowy warstwy elektroakustycznej: **Kaja Danczowska – skrzypce.**
Utwór dedykowany Dagnie Sadkowskiej.
- Utwór skomponowany w domowym studio kompozytorki w Krakowie.
Nagranie studyjne: Studio S2 Polskiego Radia w Warszawie, 2013;
Dagna Sadkowska – skrzypce; Ewa Guziółek-Tubelewicz – reżyseria dźwięku.
- 5 ***TaBar*** (1998-2000) 13'58"
na kontrabas elektronicznie transformowany i komputerową warstwę dźwiękową
Materiał dźwiękowy: **Tadeusz Wielecki – kontrabas.**
Utwór dedykowany Tadeuszowi Wieleckiemu; zamówiony przez Studio Eksperymentalne Polskiego Radia w Warszawie (realizacja SEPR); Barbara Okoń-Makowska – reżyseria dźwięku.
- Nagranie studyjne: Studio S4 Polskiego Radia w Warszawie, 2001;
Tadeusz Wielecki – kontrabas; Ewa Guziółek-Tubelewicz, Barbara Okoń-Makowska – reżyseria dźwięku.

Ewa Mizerska-Golonek: Magdalena Długosz i jej muzyka

Magdalena Długosz to postać wyjątkowa na polskiej scenie muzycznej. Jej aktywność przejawia się w wielu dziedzinach: kompozytor, pedagog, współtwórca programów „Warszawskiej Jesieni” jako członek Rady Programowej, animator życia muzycznego. Niepokój intelektualny i artystyczny wiedzie ją drogą poszukiwań, odkrywania tego co nowe, niepowtarzalne, a przede wszystkim wartościowe.

Krzysztof Baculewski tak pisał o niej: *Magdalenie Długosz obcy jest konformizm artystyczny, już dawno odrzuciła wszelkie ustępstwa i koncesje na rzecz ułatwienia percepcji, populistyczny stosunek do sztuki to biegun całkowicie przeciwny temu, ku któremu zmierza ona sama. (...) To postawa na wskroś niedzisiejsza, postawa badacza-odkrywcy, który pracuje w ciszy i cieniu – i nie dba o zewnętrzne atrybuty, jakie się mu przypisuje. Postmodernizm zdemoralizował tu bardzo wielu artystów, którzy populizm mylą z popularnością, a ze sztuki elitarniej, jaką zawsze stanowiła wartościowa muzyka starają się uczynić sztukę egalitarną. Magdalenie Długosz podobne idee obce są absolutnie. (...) Wybrała postawę najtrudniejszą i całkowicie niewspółczesną. Postawę tworzenia własnej wizji, bez zastanawiania się, czy będzie ona aere perennius, czy całkowicie efemeryczna.*

Urodziła się w Krakowie (1954); w tym mieście żyje i pracuje. Tu, w Akademii Muzycznej, ukończyła studia: kompozycję w klasie Krystyny Moszumańskiej-Nazar i teorię muzyki pod kierunkiem Józefa Patkowskiego. Tu ukształtowała swą artystyczną osobowość i wypracowała własną stylistykę, którą wyróżnia wierność idei nadrzędnej, jaką jest łączenie świata muzyki instrumentalnej ze światem muzyki elektroakustycznej. Toteż praca twórcza Magdaleny Długosz nieodłącznie związana jest z polskimi i europejskimi centrami muzyki komputerowej. Jej kompozycje powstawały w Studio Muzyki Elektroakustycznej (SME) przy macierzystej uczelni, w Studio Eksperymentalnym Polskiego Radia (SEPR) w Warszawie (m.in. *Mictlan I* – wyróżniony na III Międzynarodowej Trybunie Muzyki Elektroakustycznej w Oslo, *TaBar, TaBaMa*), w Elektronmusikstudion (EMS) w Sztokholmie (*Pulsacje*), w Centrum pre elektroakustickú a computerovú hudbu (CECM) przy Radio Bratysława (*U źródła*).

Aktywnie współpracuje również z centrami muzyki elektroakustycznej we Francji. Dla Studio GRAME (Groupe de Recherche Appliquée en Musique Electroacoustique) w Lyon zrealizowała *Lenyon* oraz *Océan Cité*, dla IMEB (Institut International de Musique Electroacoustique de Bourges)

utwór *Poza Ciszę*, którego prawykonanie odbyło się przy udziale systemu Cybernéphone Instrument. Dwie ostatnie kompozycje otrzymały nominacje do Nagrody Mediów Publicznych OPUS (2008, 2009) i obydwie znalazły się w finale. Rezultatem kontaktów ze środowiskiem muzycznym Paryża jest utwór *SaxSpiro* powstały we współpracy z wybitnym saksofonistą Danielem Kientzy.

Wiele utworów zostało zrealizowanych w zaciszu własnego domowego ministudia, w tym *Gemisatos* na orkiestrę, perkusję koncertującą, partię komputerową i *live electronics*, uhonorowany prestiżową rekomendacją Międzynarodowej Trybuny Kompozytorów (Paryż, 2009).

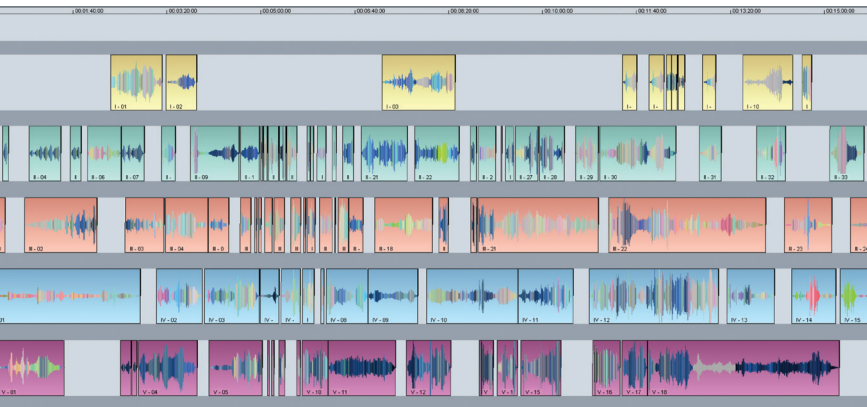
Magdalena Długosz jest cenionym pedagogiem, zatrudnionym w Katedrze Kompozycji Akademii Muzycznej w Krakowie. W roku 2010 otrzymała Nagrodę Związku Kompozytorów Polskich „za wybitną twórczość kompozytorską oraz za wkład w rozwój muzyki elektro-akustycznej”. W laudacji Lidii Zielińskiej czytamy: (...) *Muzyka Magdy Długosz zawsze przykuwa uwagę słuchacza. Nie jest to muzyka hałaśliwa ani galanteryjna. Nie zajmuje się błahostkami, nie jest grą szklanych paciorków, nie posługuje się spekulacjami formalnymi ani technologicznymi. Nie kokietuje, nie ułatwia, nie zabiega o słuchaczy. Przykuwa ich ostrą jak brzytwa koncentracją ekspresji, niezwykłym i nieprzewidywalnym sposobem narracji, dramaturgią relacji brzmieniowych i niezauważalną perfekcją realizacji. (...) Do skomponowania tak wyrafinowanej ekspresji niezbędna jest najwyższa precyzja oraz oddanie dzieła w stanie ustalonym do maksimum.*

Oddajmy teraz głos kompozytorce:

Zawsze staram się podjąć nowe wyzwanie kompozycyjne z taką samą pieczołowitością i oddaniem. Elementem niezbędnym jest świadomość włożenia całej wiedzy i serca w penetrację i – daj Boże – twórcze odkrywanie niedostrzeżonych uprzednio zagadnień, tematów, tajemnic i zagadek muzycznego świata. Czy uda się spełnić swoje marzenia i znaleźć dobre rozwiązanie, stworzyć na tyle sugestywną, klarowną wizję/impresję dźwiękową, by móc podarować choć jednemu słuchaczowi moment radości? Czar ośnienia, który pozwoli wznieść się – choć na kilka chwil – ponad prozę zwyczajności i zapomnieć o szarej rzeczywistości? Tego nigdy do końca nie wiadomo. Trzeba jednak próbować nieustannie. Trzeba ciągle dążyć do odkrywania idealnego świata. Postawiłam na jedną kartę w pełni świadomie. Z oddaniem. Wiem, że ryzykuję...

Z zamięłowaniem szukam w sztuce uniwersalnej prawdy i napelnia mnie radość, jeżeli uda mi się ją odkryć choćby w najmniejszej części. Ważne, żeby się nie bać; nie wstydzić swego zaangażowania i pasji.

Potencjał tkwiący w muzyce, także tej elektroakustycznej/komputerowej, jest niewyczerpany i pozwala na bezustanną ewolucję. Stale rozwijająca się technologia nie stanowi celu samego w sobie. Trzeba starać się za nią podążać i nadążyć. Można i trzeba się nią posługiwać, jednak zawsze w służbie nadrzędnej idei utworu. Ważne decyzje i działania twórcze musi podejmować i świadomie kontrolować wyłącznie człowiek. Tylko kompozytor-artysta potrafi stworzyć niepowtarzalne dzieło sztuki, bowiem komponowanie w medium elektronicznym również musi wynikać z autentycznej potrzeby, wymaga wnikięcia w głąb siebie, by odkryć i przekazać drugiemu człowiekowi własną prawdę.

W muzyce elektroakustycznej większy nacisk kładę na to, co muzyczne i choć decyduję się na użycie elektroniki niemal w każdym utworze, zawsze bardziej fascynuje mnie muzyka niż technologia. Choć nierzadko zdarzają mi się implementacje pomysłów zainspirowanych elektroniką, to większość zrealizowanych przeze mnie koncepcji wywodzi się z idei czysto muzycznych.

Twórczość Magdaleny Długosz pozostaje w kręgu cyfrowej muzyki konkretnej. Klasyczne pod względem warsztatowym myślenie stapia się w niej, uzupełnia i wzbogaca o środki elektroakustyczne. Cechuje ją ponadto osobliwy kunszt kompozytorski, dzięki czemu jest to muzyka o wyrafinowanym, pięknym brzmieniu, swoistej hierarchii elementów, klarownej formie, a jednocześnie nie pozbawiona naturalności, spontaniczności i szczerości. Kompozytorka nieustannie poszukuje, eksperymentuje, odkrywa nowe środki ekspresji w medium elektroakustycznym, zawsze dążąc do realizacji wizji artystycznej zgodnej z własnym światem wartości.

Jej stylistykę opisać można jako specyficzny dialog między tradycją a nowoczesnością. W kręgu tradycji pozostaje koncepcja dzieła muzycznego. Dobór i hierarchia jego konstytutywnych elementów, ich zakomponowanie fakturalne i przestrzenne, logiczny tok narracji oraz budowanie dramaturgii formalnej są podłożem, na którym artystka odkrywa przed słuchaczem swą rozległą wyobraźnię muzyczną, bogactwo emocji, przeżyć, a także ważne myśli, prawdy, idee.

Sfera nowoczesności natomiast obejmuje środki elektroakustyczne. Kompozytorka w znikomym zakresie korzysta z materiału dźwiękowego uzyskanego drogą syntezy komputerowej. Fascynuje ją bowiem dźwiękowość otaczającej rzeczywistości, wsłuchiwanie się i badanie różnorodnych zjawisk akustycznych. Toteż na podstawowe tworzywo muzyczne składają się dźwięki konkretne zaczerpnięte z natury oraz szlachetne brzmienia instrumentów

akustycznych, które podlegają wielostopniowym transformacjom. Magdalena Długosz wykorzystuje w pewnym zakresie zabiegi powszechnie stosowane, jak: penetracja struktury dźwięku i jego dekompozycja, modyfikacje dynamiczne, filtracyjne, opóźnieniowe czy modulacyjne, etc. O odrębności, specyfice, niezwykłej urodzie jej świata brzmieniowego świadczą jednak transformacje *sui generis*, wśród których wspomnieć można: operowanie mikrotonowością (z dokładnością do jednego centa), wielopoziomowe przekształcenia czasowe, modyfikacje specjalne (np. *resonator*, *harmonics*, *time freezing*, *inertia*), multiplikacje efektów (jak: *convolution*, *morphing*, *cross mix*, *ring modulator* itp.). W kształtowaniu tworzywa elektroakustycznego czynnikiem wyróżniającym jest swoiste, zwrotne powiązanie między sekwencjami/zjawiskami dźwiękowymi i ich wizualizacją. Dzięki komputerowej, graficznej analizie sekwencji, powstaje ich plastyczne odwzorowanie, z którego kompozytorka, jak malarz, tworzy nową postać, obraz, po czym drogą syntezy z tej nowej substancji plastycznej otrzymuje ona ostateczną prekompozycyjną substancję dźwiękową.

W twórczości Magdaleny Długosz tradycja z nowoczesnością spotykają się i łączą w sferze spacji, bowiem kształtowanie przestrzeni pod względem fakturalnym i akustycznym (topofonia, wielogłośnikowa projekcja dźwięku i wielowarstwowość zjawisk brzmieniowych) stało się dla niej fundamentalnym komponentem dzieła. Ostatecznym jednakże celem owego dialogu między przeszłością a teraźniejszością jest – jak mówi kompozytorka – *wyciągnięcie głębokich artystycznych konsekwencji z opozycji pomiędzy: racjonalizmem, empiryzmem i obiektywizmem a fantazją, zmysłowością i ekspresyjnością, a także łączenie wiedzy z technologią, odkrywanie nowych obszarów, dążąc do ideału jakim jest prawdziwe dzieło sztuki*.

Chcąc zbliżyć się do ideału pracuje ona nad każdym utworem z niezwykłą starannością, przyjmuje odpowiedzialność za każdy szczegół warstwy instrumentalnej i elektroakustycznej zarówno w obszarze mikro- jak i makroformy. Zakomponowuje je zawsze w taki sposób, aby pozostawić pole dla indywidualnego odczytania ich treści i przesłania. Szczególnym odkryciem kompozytorki jest specyficzne ukształtowanie i notacja warstwy elektroakustycznej, które pozwalają swobodnie synchronizować ją z pozostałymi warstwami, a także umożliwiają jej nieskrępowaną interpretację podczas koncertowego wykonania. Do realizacji partii elektroakustycznej potrzebuje więc kreatywnego reżysera dźwięku, twórczo wzbogacającego kolejne prezentacje utworu o przekaz osobistych odczuć i emocji, któremu mogłaby nadać miano artysty dźwięku.

Zakopane Liryki

Na specyficzny, fantazyjny klimat barwowy utworu składają się: koncertująca partia instrumentalna nasycona niekonwencjonalnymi brzmieniami i wyszukany technikami gry oraz warstwa komputerowa, w której źródłem są również dźwięki klarнету (nagrane przez Wojciecha Komstę), ale poddane takim różnorodnym transformacjom i deformacjom, że autentyczne brzmienie instrumentu zostało zatarte.

Océan Cité

Océan Miasta jest kompozycją przestrzenną do wykonywania na wolnym powietrzu, związaną z projektem *Création Civile*, który podejmuje filozoficzne problemy współczesnego człowieka. Skomponowana muzyka ma sprokować przechodnia, będącego w ciągłym pośpiechu wśród gwaru miasta, aby na chwilę przystanął i zajął w głąb siebie. Podarować mu czas i pobudzić do tego, by wsłuchał się co ma do przekazania i co czuje, stojący w pobliżu nieznamy... „Miasto powinno być bowiem czymś więcej niż tylko zorganizowaną obojętnością i dziką konsumpcją.” (Pierre Deloche)

Poza Ciszę

Oktofoniczna kompozycja przestrzenna przesycona jest brzmieniem fletu. Liryczne sekwencje melodyczne, nagrane i nieprzetworzone, prowadzą jakby obiektywną narrację, którą komentują i ożywiają różnorodne zjawiska szumowe, prowadząc z nią dialog, tworząc kontrapunkty, kontrasty czy tło. Kulminację dopełniają cytaty z dwóch bliskich memu sercu dzieł innego kompozytora, pogłębiające symbolikę utworu.

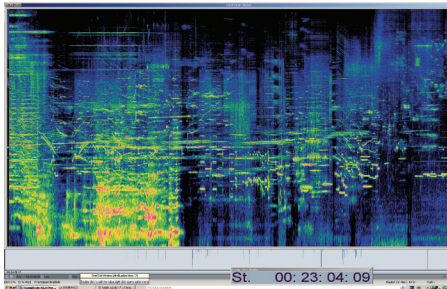
Ombraggio

W kompozycji spotykają się dwie odmienne poetyckie myśli, które przenikają się, wchodzą w zmienne, czasem burzliwe relacje, usilnie poszukując porozumienia. Staralam się wyrazić je poprzez wyrafinowane jakości brzmieniowe utkane z odcieni i niuansów kolorystycznych, pełne subtelności i finezji.

TaBar

Koncepcja utworu powstała na kanwie zderzenia dwóch ekspresji: tej bardziej statycznej, zamrożonej w nagraniu na taśmie, i tej dynamicznej, żywej, wyzwalającej się podczas koncertu. W kreowaniu drugiej ekspresji biorą udział zarówno solista, jak i realizator warstwy *live electronics*, dokonujący transformacji partii kontrabasu.

Wykonawcy, z początku podporządkowani ścisłej notacji, stopniowo uwalniani są od rygorów zapisu, by w części finalnej wyzwolili swą fantazję interpretacyjną.

Océan Cité, Lyon

- 1 **Zakopane Lyrics** (1999-2000) 12'08"
for electronically modified clarinet and computer-generated sound layer
 Sound material for the electroacoustic layer: **Wojciech Komsta – clarinet.**
 Dedicated to Anna Maciejasz-Kamińska.
- Composed in the Electroacoustic Music Studio of the Academy of Music in Cracow.
- Studio recording: Electroacoustic Music Studio of the Academy of Music in Cracow, 2000; **Wojciech Komsta – clarinet**, Magdalena Długosz – instrumental and electroacoustic layer compilation.
- 2 **Océan Cité** (2007) 10'05"
octophonic electroacoustic music for the French ballet project by P. Deloche
 Sound material: **Renata Guzik – flute.**
 Commissioned by Pierre Deloche.
- Composed in the Electroacoustic Music Studio of the Academy of Music in Cracow; Ewa Guziółek-Tubelewicz – stereo version.
- 3 **Beyond Silence** (2007-2008) 22'24"
octophonic electroacoustic music
 Sound material: **Renata Guzik – flute.**
 Commissioned by the Institut International de Musique Electroacoustique de Bourges (IMEB).
- Composed in IMEB, Bourges; **Ewa Guziółek-Tubelewicz – stereo version.**

4 *Ombraggio* (2002-2003, 2013)**for violin and electroacoustic layer**Sound material for the electroacoustic layer: **Kaja Danczowska – violin.**

Dedicated to Dagna Sadkowska.

16'24"

Composed in the composer's home studio in Cracow.

Studio recording: Polish Radio Studio S2 in Warsaw, 2013; **Dagna Sadkowska**– **violin**; Ewa Guziotek-Tubelewicz – sound engineering.**5** *TaBar* (1998-2000)**for electronically transformed double-bass and computer sound layer**Sound material: **Tadeusz Wielecki – double bass.**

Dedicated to Tadeusz Wielecki; commissioned by the Polish Radio Experimental Studio (PRES) in Warsaw (realisation PRES); Barbara Okoń-Makowska – sound engineering.

13'58"

Studio recording: Polish Radio Studio S4 in Warsaw, 2001; **Tadeusz Wielecki**– **double-bass**; Ewa Guziotek-Tubelewicz, Barbara Okoń-Makowska – sound engineering.

Ewa Mizerska-Golonek: Magdalena Długosz and Her Music

Magdalena Długosz cuts an unusual figure on the Polish musical scene. She is active as a composer, educator, concert programmer (member of the “Warsaw Autumn” repertoire committee), and music life organiser. Her restless intellect and artistic drive constantly lead her on a path of exploration, in search for what is new, unique, and, most of all – worthwhile.

Krzysztof Baculewski wrote: *Artistic conformism is an attitude quite alien to Magdalena Długosz, who has long rejected all compromises and concessions that could make her music more popularly accessible. Her direction in art is the opposite of populism. (...) This kind of artistic standpoint is very unusual nowadays. She approaches her work as a researcher and discoverer who works in silence and stays away from the limelight, oblivious to any extraneous attributes that other people might use to pigeonhole her. Postmodernism has demoralised a great number of artists, who mistake cheap plaudits for popularity and strive to turn high quality music, which has always been an elitist art, into an egalitarian pastime. Indeed, these ideas are totally alien to Magdalena Długosz. (...) She has taken the hardest, now entirely unfashionable path – that of creating her own vision without trying to find out if it is aere perennius – more permanent than bronze – or quite ephemeral and fragile.*

Born in Cracow in 1954, she works and lives in that city. It was also from Cracow’s Academy of Music that she graduated: in composition (from Krystyna Moszumańska-Nazar’s class) and music theory (after studies with Józef Patkowski). It was in Cracow that she developed her artistic personality and individual style, subordinated to the fundamental idea of combining instrumental with electroacoustic music. Magdalena Długosz’s artistic career has therefore been closely associated with Polish and other European computer music centres. She has produced her compositions in the Electroacoustic Music Studio (SME) in her *alma mater*, in Warsaw’s Experimental Studio of the Polish Radio (SEPR – incl. *Mictlan I*, which received an honourable mention at the 3rd International Rostrum of Electroacoustic Music in Oslo, as well as *TaBar* and *TaBaMa*), in Stockholm’s Elektronmusikstudion (EMS – the piece entitled *Pulsations*) and Radio Bratislava’s Centrum pre elektroakustickú a computerovú hudbu (CECM – *At the Source*). She also collaborates with electroacoustic music centres in France. Her *Lenyon* and *Océan Cité* were composed for the GRAME (Groupe de Recherche Appliquée en Musique Electroacoustique) Studio in Lyon, and her *Beyond Silence*, premiered with the use of

the Cybernéphone Instrument system – for IMEB (Institut International de Musique Electroacoustique de Bourges). The latter two compositions were nominated for the OPUS Public Media Award (2008, 2009) and both reached the finals. The composer's contacts with the musical environment of Paris resulted in the composition *SaxSpiro*, prepared in collaboration with the eminent saxophone player Daniel Kientzy.

Many of Magdalena Długosz's works have been produced at home in the peace and quiet of her own mini-studio. These include *Gemisatos* for orchestra, concertante percussion, computer and *live electronics*, which was recommended at the prestigious International Rostrum of Composers in Paris in 2009.

Magdalena Długosz is also a distinguished lecturer at the Chair of Composition, Academy of Music in Cracow. In 2010 she received the Award of the Polish Composers' Union "for outstanding compositions and her contribution to the development of electroacoustic music." Lidia Zielińska said in her laudatory speech: *Magdalena Długosz's music has always focused the audience's attention. It is not noisy and it does not deal with petty problems; it is not a glass bead game, either, and is not based on formal-technological speculations. It does not try to win over the audience and make life easier for them. It attracts the listener with a razor-sharp concentration of expression, with an unusual, unpredictable course of narration, with the drama of sound relations and the quietly perfect quality of production. (...) In order to achieve such refined expression, one needs to be utterly precise and the composition must be determined down to its minutest details.*

This is what the composer herself said about her music:

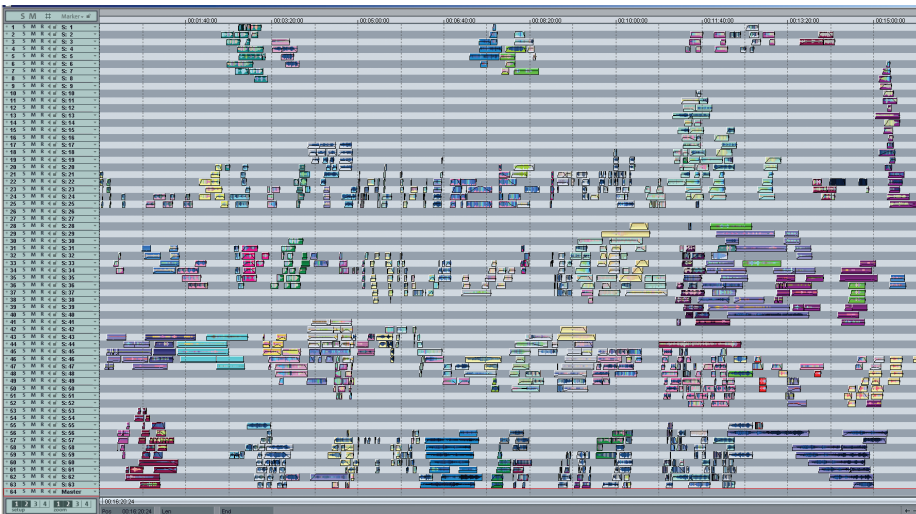
I always try to take up new challenges with the same amount of care and dedication. It is indispensable to put all one's heart and knowledge in the penetration and – would to God – the discovery of problems, topics and secrets of the musical world that had previously escaped the notice of composers. Will I be able to fulfil my dreams and create the right solution – a sound vision or impression clear and suggestive enough to grant a moment of joy to my audience? A moment of inspiration that will let them rise – if only for a few brief minutes – above the dull prose of everyday reality? One cannot know this in advance, but I will not cease my attempts to reach and discover that ideal world. I have consciously staked everything on one card and dedicated myself completely, though I am aware of the risks...

What I passionately seek for in art is the universal truth. I am overjoyed when I find even the slightest trace of it. One needs to overcome fear and never be ashamed of one's own involvement and passion.

The potential of music, also – of electroacoustic and computer music – is unlimited and allows for a constant evolution. Technology develops all the time but this is not an aim in itself. One should stay up to date, use the technology, but always with the supreme idea of the composition in view. All the important decisions and actions must be consciously taken and controlled by man and man alone. Only an artist-composer can create a unique work of art. Composing in the electronic medium must result from an authentic need and it requires an introspection necessary to discover one's own truth and convey it to other people.

What I emphasise in my electroacoustic works is their musical aspect, and though I use electronics nearly in all my works, I am always fascinated more by music than by the technology. I frequently implement ideas inspired by technology, but the majority of concepts in my compositions derive from purely musical sources.

Magdalena Długosz's art can be described as digital musique concrète, in which she combines classical musical thinking with electroacoustic means. Her specific manner of composing results in works with a beautiful, refined sound, a characteristic hierarchy of elements, and clear form, by no means devoid of such qualities as naturalness, spontaneity and sincerity. The composer is constantly exploring and experimenting, discovering new means of expression in the electroacoustic medium, but always remaining true to her own artistic vision, in harmony with her personal values.

We can describe Magdalena Długosz's musical style as a kind of dialogue between tradition and modernity. Her concept of the musical work remains in the sphere of tradition. The choice and hierarchy of musical components, their textural and spatial arrangement, narrative logic and formal drama are the foundations which allows the artist to convey to the audience her rich musical imagination, the wealth of emotions and experiences, important ideas and truths.

What she takes from the sphere of modernity is the electroacoustic technology. As a composer she only rarely uses computer-synthesised sound material. She is fascinated with the sounds of our surroundings, with the attentive exploration of existing acoustic

phenomena. Her basic musical material consists of the concrete sounds of nature and the surrounding world, as well as the noble sounds of acoustic instruments, submitted to multilayer transformations. The techniques she applies are to some extent commonly used in electroacoustic music: penetration of sound structures and their decomposition, dynamic modifications, filtering, delay and modulations, etc. The specific, individual, unusual charm of her sound language results, however, from such transformations *sui generis* as: microtonality (applied with one-cent precision), multilayer temporal transformations, special modifications (such as *resonator*, *harmonics*, *time freezing*, *inertia*) multiplication of effects (e.g. *convolution*, *morphing*, *cross mix*, *ring modulator*, etc.) The distinguishing feature of her work with electroacoustic material is the peculiar feedback or coupling of sound sequences / phenomena with their visualisations. By means of computer analysis of those sequences, she creates their graphic representations, which she approaches like a painter to create a new image or figure, and then uses that new graphic substance to arrive at the final precomposed sound material for the piece.

Tradition and modernity also meet and combine in Magdalena Długosz's music in the sphere of spatialisation. Textural and acoustic space organisation (by means of topophonic techniques, multi-speaker sound projections and multilayer sound phenomena) has become a key aspect of her works. The ultimate aim of this dialogue between the past and the present is – as the composer says – *deriving profound artistic conclusions from the opposition between rationalism, empiricism and objectivism on the one hand and fantasy, sensuality and expression on the other, as well as combining knowledge with technology and discovering new territories in search of the ideal of a true work of art.*

Her strife for the ideal manifests itself in the great care with which she prepares each composition, taking responsibility for every detail of the instrumental and electroacoustic texture both on the level of micro- and macro-form. She always leaves space for an individual interpretation of their content and message. Her personal invention is the specific form and notation of the electroacoustic layer, which allows her to synchronise it freely with the other layers and interpret the composition in concert without unnecessary restrictions. The electroacoustic part calls for a creative sound producer who will be able to enrich each individual performance with personal feelings and emotions – one that she could call 'a sound artist'.

Zakopane Lyrics

The unique, refined colouristic climate of this composition results from the combination of a concertante instrumental part characterised by unconventional sound and sophisticated performance techniques – with a computer layer, also derived from clarinet material (recorded by Wojciech Komsta), which has been transformed and deformed to the point of making the instrument's original sound unrecognisable.

Océan Cité

Océan Cité is a spatial composition for open-air performance, presented as part of the Création Civile project, which addresses the philosophical dilemmas of the modern man. The music aims to provoke the passers-by, constantly on the run among the hustle and bustle of the great city, to stop and glance inside their own minds. It offers them time, and inspires them to listen and empathise into what other strangers standing nearby feel and wish to communicate. "The city ought to be something more than organised indifference and wild consumption." (Pierre Deloche)

Beyond Silence

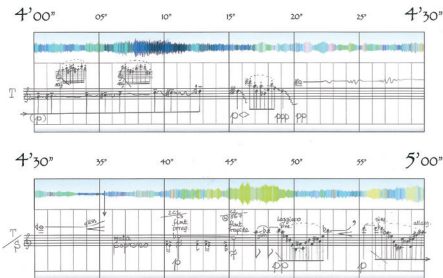
An octophonic spatial composition saturated with the sound of the flute. The lyrical melodic sequences, engaged in a kind of objective narration, enlivened and commented upon by various noises which enter into a dialogue

with them, providing a counterpoint, a contrast, or a backdrop. The culmination brings quotations from works by another composer dear to my heart, which enhance the symbolism of my music.

TaBar

This composition depends on the clash of two types of expression: more static, 'frozen' on the tape, and live-dynamic, released in concert. That latter form of expression is modelled both by the soloist and by the live electronics artist, who transforms the part of the double-bass.

The performers, subordinated to the rigours of precise notation at first, are gradually freed from these restrictions and eventually allowed to use their imagination freely for the interpretation of the final part.

Ewa Mizerska-Golonek

Teoretyk muzyki, dyrygent. Jest absolwentem i pracownikiem Akademii Muzycznej w Krakowie. Na jej dorobek naukowy i artystyczny składają się publikacje z zakresu analizy i interpretacji dzieła muzycznego (od baroku do współczesności), udział w festiwalach muzycznych (m.in. Edinburgh International Festival, Festival de la Vallée du Grand Morin, Dni Sztuki Wokalnej im. Ady Sari) oraz koncerty w kraju i zagranicą (m.in. Francja, Holandia, Niemcy, Wielka Brytania, Stany Zjednoczone). Jest współautorem cyklu publikacji pt. „Ars choralis” wydawanych aktualnie przez AM w Krakowie.

Music theorist and conductor; graduate of the Music Academy in Cracow, now on the faculty of her *alma mater*. Author of many publications on the analysis and interpretation of musical works from the baroque to modernity. She has led ensembles at music festivals (e.g. the Edinburgh International Festival, Festival de la Vallée du Grand Morin, the Ada Sari Days of Vocal Art) and concerts at home as well as abroad (e.g. in France, the Netherlands, Germany, Great Britain, and the United States). Co-author of the „Ars choralis” series currently published by the Music Academy in Cracow.

Ewa Guziólek-Tubelewicz

W 1983, rok po ukończeniu reżyserii dźwięku na warszawskiej Akademii Muzycznej, rozpoczęła pracę w Polskim Radio, najpierw w Studio Eksperymentalnym PR, w którym powstawały realizacje muzyki elektronicznej i komputerowej i gdzie zrealizowała warstwę elektroniczną do wielu nagrodzonych utworów. Zajmuje się projekcją dźwięku na koncertach, m.in. „Warszawskiej Jesieni” (od 1983); w szczególności interesuje ją projekcja wielokanałowa. Jej nagrania otrzymały liczne nagrody i wyróżnienia, m.in.: *Not I* Agaty Zubel – najwyższa nota podczas Międzynarodowej Trybuny Kompozytorów w Pradze w 2013, *Epifora* Pawła Mykietyna – I nagroda w kategorii kompozytorów do lat trzydziestu oraz rekomendacja w kategorii ogólnej Międzynarodowej Trybuny Muzyki Elektroakustycznej w Amsterdamie w 1996.

In 1983, a year after graduating in sound production from Warsaw's Academy of Music, she took up work in the Polish Radio, originally – in the PR Experimental Studio, specialising in electronic and computer music, where she produced the electronic parts for many awarded compositions. She creates sound projections in concerts, e.g. at the “Warsaw Autumn” (from 1983); she is especially interested in multichannel sound projections. Her recordings have received numerous awards and distinctions, e.g. *Not I* by Agata Zubel – winner of the International Rostrum of Composers in Prague, 2013; *Epifora* by Paweł Mykietyn – winner of the ‘under 30’ category and recommended in the general category at the International Rostrum of Electroacoustic Music in Amsterdam in 1996.

Wojciech Komsta

Ukończył Akademię Muzyczną w Krakowie w klasie klarnetu Stanisława Przystasia. Studia kontynuował na Uniwersytecie Indiana w USA; kształcił się pod kierunkiem wybitnych profesorów, m.in.: Eli Eban, Ernesto Molinari, Giuseppe Garbarino, Kalmena Oppermana. Był uczestnikiem wielu festiwałów i konkursów w kraju i za granicą, zdobywając nagrody i wyróżnienia. Obecnie koncertuje w USA jako solista i kameralista, współpracuje m.in. z Seattle Symphony oraz orkiestrami w Nowym Yorku. Poza działalnością koncertową i dydaktyczną prowadzi badania nad akustyką klarnetu wprowadzając nowatorskie rozwiązania w jego budowie.

He graduated from the clarinet class of Stanisław Przysiąs in the Academy of Music in Cracow, and from the US Indiana University. He studied with such eminent professors as Eli Eban, Ernesto Molinari, Giuseppe Garbarino and Kalmen Opperman. He has performed at numerous festivals and concerts at home as well as abroad, winning awards and distinctions. Presently he performs as a soloist and chamber musician in the USA, collaborating e.g. with Seattle Symphony and different New York orchestras. He is also a teacher and he conducts research into clarinet acoustics and innovations in the instrument construction.

Dagna Sadkowska

Absolwentka Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie w klasie skrzypiec Krzysztofa Bąkowskiego. Solistka i kameralistka. Współtworzy zespół Kwartludium, jeden z najciekawszych zespołów europejskich specjalizujących się w wykonawstwie muzyki współczesnej. Ma na swoim koncie wiele prawykonań utworów kompozytorów polskich i zagranicznych. Koncertowała w Europie, Stanach Zjednoczonych, Kanadzie, Japonii.

She graduated from Krzysztof Bąkowski's class in the Fryderyk Chopin University of Music in Warsaw. Soloist and chamber musician, member of Kwartludium – one of Europe's most interesting ensembles specialising in the performance of contemporary music. She has premiered many works by Polish and foreign composers, and given performances in Europe, the United States, Canada and Japan.

Tadeusz Wielecki

Kompozytor i kontrabasista. Studiował grę na kontrabasie u Alfreda Wieczorka i Andrzeja Mysińskiego oraz kompozycję u Włodzimierza Kotońskiego w Akademii Muzycznej w Warszawie. Jako kontrabasista koncertuje, we współczesnym repertuarze solowym, w wielu krajach Europy, a także w Azji i Stanach Zjednoczonych. Należy do grupy „Kawalerowie błotni” prezentującej szereg działań intuicyjnych i kompozycji kreowanych na żywo. Od 1999 pełni funkcję dyrektora Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Współczesnej „Warszawska Jesień”.

Composer and bassist. Studied double-bass with Alfred Wieczorek and Andrzej Mysiński as well as composition with Włodzimierz Kotoński at Warsaw's Academy of Music. He plays the solo double-bass in many contemporary compositions. He has given performances throughout Europe, as well as Asia and the United States. Member of the "Mud Cavaliers" group focusing on intuitive music projects and compositions created live. Director of the "Warsaw Autumn" International Festival of Contemporary Music since 1999.

Redakcja / Editor: **Izabela Zymer**

Projekt graficzny / Graphic design: **Jerzy Matuszewski**

Fotografie / Photos by: **Maria Wiktoria Hübner** (Magda Długosz s. 1 / p. 1), **Wojciech Kałamarz** (Ewa Guziółek-Tubelewicz), **Michał Nebelski** (Tadeusz Wielecki), **Kazimierz Płoskoń** (Magda Długosz, s. 15 / p. 15, okładka wewnętrzna / inside cover), **Artur Żurawski** (Dagna Sadkowska) oraz z zasobów własnych Osób i Instytucji / as well as from private and institutional collections

Tłumaczenia, konsultacje językowe /
Translations, English language consultant:
Tomasz Zymer

Mastering:
Ewa Guziółek-Tubelewicz

Partner:
Repliq Media Sp. z o.o.

repliq
MEDIA

Patron: **Program 2 Polskiego Radia /
Channel 2 of the Polish Radio**

Wydawcy składają serdeczne podziękowania wszystkim Osobom i Instytucjom, których działania, wsparcie i wszechstronna pomoc umożliwiły wydanie płyt w ich obecnym kształcie – w szczególności: Kompozytorem, Wykonawcom, Autorom, Reżyserom dźwięku, Fotografikom, a także Instytucjom muzycznym oraz Festiwalom. /

The Publishers wish to express their gratitude to all Persons and Institutions whose activities, support and comprehensive assistance have made this CD release possible. In particular we would like to thank the Composers, Performers, Authors, Sound Engineers, Photographers, as well as Music Institutions and Festivals.

